

BŘEVNOVAN

ČASOPIS PRO OBČANY PRAHY 6 10,- Kč ročník 18. **9/10** 2006

AŽ TO PŘIJDE, TAK SE OŽENÍM,
říká starosta v redakčním rozhovoru

LÉTO V SENÁTORSKÉ KANCELÁŘI

VYŠLA KNIHA O BŘEVNOVĚ

NEVĚSTA V ŠÁRCE OPĚT PRODÁNA

Opatrně, jen potůčkem, teklo šampaňské na křtěnou knihu o Břevnově. Dílo drželi Břevnováci – zleva Mgr. Pavel Krchov a ing. arch. Karel Závora a alkohol illy Květa Závorová a ing. Jarmila Vohradská z Malého Břevnova. Stalo se 12. září v Dejvicích, ale autogramiáda už byla v Břevnově u knihkuce Pavla Jakla.

Po léta k nám přijíždějí krajané na naše pozvání na posvícení a to z rumunské části Banátu a chorvatské Slavonie. Pro krajany z Chorvatska jsou výroční domácí akcí dožínky, které jsou zahajovány krojovaným průvodem. Letos nás opět navštíví sousedé z Daruvaru a Končenic, aby nás potěšili zpěvem a tancem.

Zajímavost pro vás 68.

Možná, že si vzpomenete, jak jste chodili kdysi s rodiči po nedělním obědě na vycházku neboli na špacír. Jaká to byla pohoda pro dětskou duši. Časy se našťestí v tomto ohledu tolik nemění, jen móda. Na snímku je skupina Břevnováků na vycházce na Strahově ve 20. letech minulého století. Povšimněte si těch krásných klobouků u mužů i žen...

(Foto z alba pí. Drtilové, text redakce)

Počasí v červnu 2006

Červen se vyznačil dvěma extrémními teplotními výkyvy. Zpočátku bylo mimořádně chladno, pak se oteplilo a v dalším průběhu panovala tropická vedra. Celkově byl červen velmi teplý s průměrnou teplotou 18,8 °C, což odpovídá průměrné teplotě července. Max. teplota byla 33,9 °C dne 16. a min. teplota byla mimořádně nízká – pouze 3,7 °C dne 2., což bylo naposled před 29 lety. Celkem bylo 16 dní letních a 10 dní tropických. (Normálně bývá jen 1,2 tropického dne v červnu!)

Srážek spadlo 76 mm, tj. jen 110 % normálu. Začátek měsíce byl velmi suchý, a od 16. byly deště, které trvaly až do konce měsíce. Max. množství srážek spadlo 19,3 mm dne 16.

Červen byl málo oblačný, bylo 6 dní jasných. Byly 3 dny s místní bouřkou a 1 den se vzdálenou.

Počasí v červenci 2006

Červenec byl zcela mimořádně horký a suchý s dosud nevídanou sérií dlouhotrvajících tropických dní. Takový se ještě nikdy nevyskytl. Průměrná teplota byla 23,9 °C, což je 5,4 °C odchylka od průměru. Max. teplota byla 35,6 °C dne 20. a min. teplota 11,6 °C dne 2. Bylo 29 letních dní a 19 tropických, to je nový rekord. Je to právě ukázka globálního oteplení, co můžeme očekávat v budoucnosti. Dokonce byly i 2 tropické noci.

Spadlo jen 7,1 mm srážek. To je jen 0,8 % normálu. Max. množství srážek spadlo jen 2,4 mm dne 14. Vytvrvalá oblast vysokého tlaku velice snížila oblačnost. Vyskytlo se 16 jasných dní a jen jeden zamračený. Byly sice 3 místní bouřky a 4 vzdálené, aniž by přinesly významnější srážky, protože se v oblasti vysokého tlaku rychle rozpadaly.

Počasí v srpnu 2006

Na rozdíl od tropického července, který se za posledních nejméně 230 let ještě nikdy nevyskytl, byl srpen chladný, teplotně podprůměrný. Chladnější byl naposled před 19 lety. Průměrná teplota byla 17 °C. Max. teplota byla 30,0 °C dne 17. a min. teplota byla 9,4 °C dne 30. Byl jen 1 tropický den a 5 letních dní.

Srážkově byl srpen nadprůměrný, spadlo 96,4 mm srážek – 138 % normálu. Počet dní se srážkami byl zhruba dvojnásobný a kromě toho byly 3 dny s velkými srážkami. Max. množství srážek – 28,3 mm spadlo dne 6.

Srpen byl velmi oblačný se 13 zamračenými dny a jen jedním jasným dnem. Vyskytla se jen 1 vzdálená bouřka.

SM

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETŘINY

POHOŘELEČ
RUZYNĚ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6
První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 17., číslo 9/10 2006
Datum uzávěrky: 22. 9. 2006

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz • Úřední hodiny: středa 14 – 18 hodin • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel: prof. M. Krchovová • Redakce: Mgr. P. Krchov, tel./fax: 233 358 350, tel.: 220 514 881 • Grafická úprava: Venice Cal. • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Venice Cal. • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků. Naše konto: 1939 122 339/0800.

Zpravodajství Břevnovana

Secesní dům U Sládků na Bělohorské září novotou a s ním i socha sv. Markéty. Škoda, že vedle krásně opravených domů jsou stále domy sešlé a zanedbané. Také naše společná lavičková kampaň byla úspěšná jen částečně, jak lze snadno doložit fotografií. Zato pan Hynek Bulíř se může usmívat. Je novým tenorem břevnovského chrámového sboru a orchestru a sezóna koncertů právě začíná.

• **Sejdeme se na našem posvícení.** Spolek břevnovský živnostníků a podnikatelů zve opět čtenáře listu na tradiční Břevnovské posvícení, které se koná od 5. října 2006 do 8. října 2006, přičemž ve čtvrtek 5. 10. je odpoledne vyhrazené pro postižené děti, pátek 6. 10. se točí pro ty, co přijdou určitě v další dny, a v sobotu a v neděli jsou hlavní posvícenské dny s bohatým odpoledním programem. Kromě pražských umělců vystoupí školní soubory, krajané z Chorvatska, nepřijedou letos krajané z českých vesnic v Rumunsku a Lužičti Srbové z Budyšina. V neděli odpoledne se živnostníci pokusí zapsat rekordem do Guinnessovy knihy rekordů upečením rekordně velkého rohatého břevnovského koláče a u toho byste měli rozhodně být. A ovšemže budou čekat posvícenské koláče, burčák, pečené husy, redakční med časopisu Břevnovan a další paleta nabídek. Přijďte...

Z kláštera.

• 2. 7. v 9 hod. udílel pan biskup Josef Herbst v bazilice svátost břmování.
 • 4. 7. Převor P. Siostrzonek a Lucie Výborná modernovali koncert lidé dobré vůle z Velehradu. Účinkujícími byli M. Kubišová, soubor Hradišťan, P. Malásek, R. Křesťan a další.
 • 6. 7. hovořil Převor Prokop Siostrzonek opět v rozhlasu na stanici Praha.
 • 13. 7. o poutní slavnosti sv. Markéty oslavil P. Jiří Pospíšilík 10 let své kněžské služby.
 • 6. 8. v 9 hodin byl další přímý přenos bohoslužby mše sv. na stanici Praha. Celebroval P. Jiří Pospíšilík.
 • 13. 8. se konala poutní slavnost na Bílé Hoře, v 11 a v 17 mše sv., v 16 hod. pobožnost k P. Marii.
 • 17. 8. v 15.00 hod. v Tereziánském sále koncertovali absolventi kurzu italského Belcanta s klavírním doprovodem Carla Romana. (Verdi, Bellini, Puccini, Rossini).
 • 1. 9. ve 13 hod. oddával Převor Prokop Siostrzonek sborníka chlapeckého sboru Boni Pueri, kde účinkovala Komorní filharmonie Pardubice.
 • 4. 9. v 19 hod. v bazilice se uskutečnil galakonzert pořádaný u příležitosti čestných občanství Městské části Praha 6. Účinkovali J. Svěcený - housle, viola a J. Navrátilová - cembalo. Ceny dostali J. Anderle, P. Janák, K. Paleček, J. Seifert a J. Suchý.
 • 6. - 9. 9. se konal celodenní výstav Nejsv. Svátosti v bazilice s možností soukromé adorace, který byl vždy zakončen v 17.45 požeňáním a poté mší svatou.

• 17. 9. v 15 hod. se v Tereziánském sále představil soubor Ensemble bona Fide. Dávány skladby S. Vivaldiho, G. F. Händela aj. D. Zelenky.
 • 18. 9. se uskutečnila další z biblických hodin, vedená P. Prokopem Siostrzonkem ve Vojtěšce.
 • 19. 9. v 18 hod. byla sloužena mše sv. pro děti, navštěvující hodiny náboženství.
 • 24. 9. v 15 hod. v Tereziánském sále vystoupila Ztracená kapela a též od 15 v bazilice zazněla Missa Sancti Hierongami in C v provedení Ventovy dech. harmonie, Cantores Pragenses a sborem sv. Cecílie z Poděbrad. Dirigoval Tomáš Čechal.
 • 28. 9. o slavnosti sv. Václava byla v 9 hod. mše sv. u příležitosti setkání Opus bonum a 7. výročí úmrtí arcipata Anastáze Opaska.
 • 1. 10. v 15 hod. v bazilice se konal společný koncert pěveckých sborů Koninklijk Winterswijsks Mannenkoor a sboru Smetany - Slovanky z Kladna.
 • 2. 10. od 19 hod. se uskutečnil další z benefičních koncertů ve prospěch nových varhan, ve Svatomarkétské bazilice, kde účinkoval soubor Spirituál kvintet.
 • **Vzhůru ke komunálním volbám.** 20. a 21. října se konají komunální volby do Zastupitelstva m.č. Praha 6, které bude mít jako dosud 45 členů a do Zastupitelstva hl. města Prahy, které bude mít 70 členů. Do těchto voleb letošních se přihlásilo v Praze 6 se stran: ODS, ČSSD, KDU-ČSL, KSČM, Strana zelených, SNK Evropští demokraté, nezávislý kandidát p. Rudolf Stein a Koalice politických hnutí SONOB se zelenými za ochranu bydlení a proti zdražování nájemného. Voličské průkazy se v komunálních volbách nevzdávají.
 • **Ze živnostenského spolku.** V samém závěru prázdnin byl pro velký úspěch zopakován spolkový zahradní večírek u p. Kasala, kde probírány obchodní, spolkové a komunální záležitosti. - Přípravy na posvícení probíhají v urputném úsilí a představenstvo se schází opět 1 x týdně.
 • Ke stému výročí povýšení Břevnova na město spolek připravuje slavné oslavy výročí před Břevnovským klášterem k datu 27. 4. 2007, koncert při příležitosti vysvěcení nových varhan, výstavu ke stému výročí samozřejmě standardní akce břevnovského společenského roku masopust, čarodějnice, posvícení aj. - O členství ve spolku projevil zájem PhDr. Michal Tryml (známá osobnost kulturního a politického života v Praze).
 • **Čiňany vystřídali Vietnamci.** Ve dvou

obchodech textilem na Bělohorské U Sládků, které drželi Čiňané došlo ke změně sortimentu a majitelů. Prodává se zde oblíbený levný alkohol, zelenina, potraviny, kuřivo. Také ve střední části Bělohorské se objevilo několik nových vietnamských obchodů a škarohlídi hned tvrdí, že Bělohorská záhy změní název na Hočiminova třída, ale to by o tom musela vědět mistopisná komise m.č. Praha 6. Ta o takových věcech rozhoduje.

• **Břevnov je stále hezčí.** Několik velmi krásných nových fasád objevilo se na domech na Bělohorské a to jak u soukromníků, tak u domů, které patří městské části Praha 6. Oživením je nová fasáda domu U Sládků se sochou sv. Markéty v průčelí domu. Také na Závěrce pokračují závěrečné práce a část původního komplexu září novotou. Na věži Závěrky, která našťastí zůstala zachována, bohužel neobnovili majitelé původní letopočet - 1899, který byl dobře viditelný a byl v nejvyšší části „kukačky“, jak se podobným vyhlídkám říkalo. Pěkná vyhlídka zůstala zachována také U Sládků a tak pan Našinec může jen litovat, že jí při opravě Drinopolu nechal shodit.

• **Výroční kalendář města Břevnova pro rok 2007** vydala m.č. Praha 6. Tvoří ho 12 listů a historických fotografií s textem, jež jsou z archivu redakce časopisu Břevnovan. Neměl by uniknout vaší pozornosti.

• **Oslava dožínků v Chorvatsku.** Dožínky

EKO-PATROL

Papirenská 12, 160 00 Praha 6

- ✳ odvoz odpadů a sutí kontejnerovými vozy LIAZ, AVIA, sklápěče MULTICAR
  - ✳ likvidace černých skládek
  - ✳ úklid komunikací a ploch, údržba komunikační zeleně
- Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

Při křtu knihy o Břevnově se ve stanu v Dejvicích sešli i někteří členové živnostenského spolku: zleva JUDr. Jindra Pavlová, Jitka Šťastná, Tomáš Hudera, prof. Marie Krchová, Michal Malík, Mgr. Pavel Krchov a editor knihy PhDr. Michal Tryml.

V Tereziánském sále Břevnovského kláštera se na Den Prahy 6 scházejí význační lidé, ocenění za celoživotní dílo Čestným občanstvím Prahy 6. Na snímku zprava je paní J. Seifertová, J. Suchý s manželkou. Je to příležitost si s těmito lidmi také pohovořit.

Na místě bývalé zahrádkářské kolonie Markéta a Kadeřábkovic zahradnictví vznikl pěkný reprezentativní park. Práce tu ale u konce nejsou. Má se upravovat místo před prelaturou, tok potoka Brusnice, na břehu Pivovarského rybníka uschly dva duby. Vše hradila m.č. Praha 6.

– největší svátek krajské komunity v Chorvatsku se konaly 22. a 23. července ve Velkých a Malých Zdencích. Byly bezesporu vrcholem a odrazem všech národních činností, nejdůležitější společenskou a kulturní událostí roku. Na dožínkách vystoupilo 26 českých besed a přes tisíc účinkujících.

Skutečnost, že na život ve Zdencích si jejich obyvatelé vydělávají především prací v zemědělství, vinařství a chovem dobytka, slavnostní atmosféru a důležitost těchto svátků podtrhla ještě výrazněji.

Oslavy rozpočal průvod alegorických vozů, do posledního místečka dekorovaných atributy žní s účastníky předvádějícími činnosti spojené se sklízni. Na jednom voze se mlátilo obilí, na jiném se pekli chleba, na dalším děti rozdávaly koláče, či se čepovalo pivo. Mezi jednotlivými vozy pak defilovaly tanečními soubory a dechovky z každé české vesnice, oděnými do rozličných barevných krojů. Celý průvod se všemi jeho rozmanitými obrazy v celé své barevnosti a hlučnosti a veselí byl tak strhující, že i okolo stojící diváci byli vtaženi do atmosféry a stali se jeho součástí.

• Oslavy se postupně s průvodem přesunuly na větší prostranství místního hřiště, kde kromě vystoupení všech účastníků průvodu – tanečnicků i hudebníků – čekalo ještě množství pestrých stánků s koláči, chlebem, perníky, balónky a dalších nezbytných součástí, které při svátečních plných veselí nemohou chybět. Celé dva dny byly plné nadšeného hemžení a radosti a vsudypřítomná energie člověka nakažlivě nabíjela optimismem.

Oslavy dožinek v Chorvatsku mě nadchly, obdivuji perfektní organizaci domácích hostitelů i vystupujících hostů a protože mi naši chorvatští krajané poskytli možnost žít rok ne vedle nich, ale s nimi, vim, kolik usílí do přípravy této oslavy „hojně sklízne“ celý rok vkládali, a to tak důkladně, že se jim podařilo zajistit i nádherné počasí.

Helena Kresová, Daruvar

• **Křest knihy o Břevnově v Dejvicích.** V úterý 12. září konal se v pouťovém stanu na Kulatém náměstí v Dejvicích křest očekávané knihy o Břevnově na které se podíleli m.j. titi břevnovští autoři: ing. Josef Fučík, Mgr. Tomáš Jakl, Anselm Skřivánek OSB, Naděžda Kotková, Filomena Jičínská, ing. Václav Jandáček, Mgr. Pavel Krchov, PhDr. Jiří Hilmera, ing. arch. Václav Sokol, Martin Vadas a Marie Novotná. Kniha byla slavnostně pokřtěna šampaňským, hosty přivítal starosta Tomáš Chalupa za účasti dalších předáků m.č. Praha 6. Kniha je již v prodeji.

• **Autogramiáda u břevnovského knihkupce.** 26. září se konala autogramiáda ve známém knihkupectví Pavla Jakla na Bělohorské 58, a to za velkého zájmu místních čtenářů a za účasti starosty T. Chalupy, mistostarostky M. Kousalíkové, radního J. Holického a dalších představitelů m.č. Praha 6. Opět se zdvihaly číše, vedly řeči, potřásaly záda a pravice. Pan Našinec z Drinopolu však oprávněně vytkl editorovi některé chyby a nepřesnosti. Už dnes je ale jasné, že náklad 2000 výtisků je nedostatečný a že by se měl provést dotisk, při kterém bude možné drobné korektorské nedostatky napravit. V příjemné podvečerní atmosféře obchodu knihkupce P. Jakla, který autogramiádu financoval, po sobě místní autoři knihy trochu mrkali. Touto knihou práce zdaleka nekončí, jen pokračuje. Protože Břevnov je náš program.

• **Nevěsta v Šarce opět prodána.** 3. září se konalo v Šarce v režii m.č. Praha 6 již podruhé představení neznámější české opery Prodaná nevěsta, kterou předvedl soubor Národního divadla. Diváků letos přišlo tolik, že se ani nevešli do hlediště. Lidé jakoby si vzpomněli na krásu divadelních, hudebních a operních představení v přírodě, které byly až do 60 let minulého století v Čechách samozřejmostí. Také zpěváci byli spokojeni a máme potvrzeno, že se na představení těšili. Arci, všichni si také zároveň připomněli riziko těchto přírodních představení: sotva vystoupení skončilo, všichni zmokli.

Z Marjánky.

• V říjnu letošního roku bude ve spodní partii objektu otevřen obchod s bílým zbožím slovinské firmy Gorenje z Velenje.

• V těchto dnech se dokončuje zídka na Bělohorské a pokračují venkovní úpravy. Do zimy by mělo být vše stavebně zavřené. V podzimu se bude ještě nahazovat nová fasáda, která bude – po spolupráci s památkáři – v původní barvě historické Marjánky. Stavitel pan ing. Trojan, který tak velkoryse rekonstruuje objekt a který je majitelem poloviny Marjánky, kde je sál, hodlá představit veřejnosti budovu v příštím jubilejním roce 2007. Je téměř jisté, že získá do pronájmu i druhou polovinu objektu, (od rodiny Tellingeryů),

a ta část bude také rekonstruována, aby byla Marjánka celá jako nová.

• **Na pravé buchty k Zahálkovi.** Ve známých polotovarech Zahálka na Bělohorské 128 to nemusí vonět jen znamenitými saláty, čerstvým pečivem či karbanátky. Novinkou jsou plné pekáče horkých buchet, jež se tu vyklápějí z trouby přímo na pult a jsou brzy rozebrány. To je poslední novinka tohoto obchodu. A jelikož konkurence nespí, a co je u Zahálků, je brzy u sousedů na Bělohorské, nenechte se oklamat. Na Jiřího Zahálku jen tak někdo nemá.

• **Břevnovák Pepa Hlusička znovu vítězný!** V letošní běžecké sezóně se konalo šest desetikilometrových závodů v oboře Hvězda o tzv. Hvězdný pohár. Těchto závodů se zúčastnilo 557 atletů, z toho 71 žen. V konečném pořadí si velmi dobře vedli závodníci ze zdejšího atletického klubu Obora Hvězda, kde v ženách Ivana Repaňová obsadila třetí místo, v mužské kategorii Stanislav Kovárník páté místo, Josef Kašpar osmé místo, Petr Rada jedenácté a J. Rock čtrnácté místo. Jasně zvítězil Josef Hlusička, pro kterého to byl tisící osmistý devadesátý devátý běžecký závod. Jubilejní závod č. 1900 pak následně absolvoval na atletickém meetingu Běchovice - Praha.

Z Liboce. (E.M.)

• Na rohu Sestupné a Fabiánské byla zahájena výstavba reprezentačního rodinného domu. Stavební povolení bylo vydáno v únoru. Během srpna se prováděly základy a pilotáž. Stavbu provádí fa ČNES a Bauexport.

• Společenství vlastníků U stanice 7 zateplovalo výškovou obytnou budovu 10 cm pláštěm polystyrenu.

• Uzávěra Horní Liboce za účelem rekonstrukce kanalizace, vodovodu, instalace plynovodu, po roce konání se dostala již do fáze děláni povrchu vozovek, obrubníků a chodníků. V této fázi provádí práce poddodavatel fa INPROS P 10. Obyvatelé Liboce jsou již zasyceni neustálými kopacím a vrtacími pracemi, hlucení těžkotónážních strojů i ve dnech pracovního klidu.

7. července prostřednictvím p. starosty Prahy 6 poslalo METROSTAVU 36 obyvatel Liboce petiči ve věci stavebních prací. Stěžovali si na omezení výjezdů, prosakování vody a fekálií, způsobení závadnosti vody, na psychologický nátlak stavby. V srpnu fa Metrostav stížnost vysvětlila všem stěžovatelům dopisem vedoucího útvaru generálního ředitele.

• V Horní Liboci se EL TODO zařadilo do stavební činnosti výměnou starých zkorodovaných stojanů veřejného osvětlení za nové. V Sestupné ulici od č. 19 do č. 25 stavebník zaspal harmonogram prací a vyměňoval stožáry již na nově vydlážděných chodnicích jejich rozkopáním a zpětným dlážděním. Druhým, ale dobrým tahem bylo pauzované vyměňování, aby nezůstaly ulice bez nočního osvětlení.

• Na počátku srpna Městská část nechala vyčistit okolí Libockého rybníka od hromad odpadů, zanechaných nočními partami bezdo-

movců. Tém se tam dařilo dobře strávit nocí v letním teplém počasí. Při této příležitosti město nechalo proklestit zarostlou část cesty okolo rybníka od lesa k Fabiánské ulici. Tato cesta byla již tak zarostlá, že se tam nedalo projít. Průklest nebyla dělána 25 let.

• Pražské vodovody oznámily odběratelům 30. 6. obnovení kvality pitné vody v ulici V domcích č. 3, 5, 7, 8a, 9, 11, 13 na základě vyjádření Hygienické stanice HMP. Voda, nevyhovující některým ukazatelům, byla dodávána měsíc.

• Ve společenstvích vlastníků, kde si neustavili kontrolní orgán, může docházet k uplatňování diktátorské pozice Výboru společenství, bez možnosti dovolat se svých práv vlastníky. Tak se tomu stalo i ve Společenství Na Petřínách 90. Tam si předseda Ing. Mára nesvolává shromáždění k důležitým otázkám rozhodování. Tak kupř. až po roce se vlastníci dozvěděli, že je tam neplatič a dluží společenství již 60 tis. Kč. Nepředkládá mandátovému výboru výpis z katastru nemovitostí a ponechává, aby na shromáždění byli lidé, kteří tam nemají dle zákona co dělat. Uplatnit vůli zákona u soudu je velmi zdlouhavé, prakticky neproveditelné.

Léto v senátorské kanceláři.

• I přes úmorná vedra byla kancelář senátora otevřena, ale nutno přiznat, že občané raději vyrazili k vodě či zůstali ve stínu svých bytů a zahrad. Přesto pan senátor v průběhu léta řešil následující kauzy:

• Opakované rušení nočního klidu provozu předzahradky rest. Na Santince - obyvatelé nenašli zastání u úředníků, proto se obrátili na kancelář senátora. Vzhledem k složitosti problematiky jsme se obraceli na živnostenský odbor (jaké kompetence mohou využít k omezení hluku z předzahradky?), ředitele Městské policie (jak vyřešili a budou řešit stížnosti na rušení klidu po 22. hodině?) a Zdravotnický ústav (kdy provedou měření hluku?). Situace částečně vylepšena, čekáme na měření, které bude podkladem pro aktivní činnost živnostenského odboru.

• Stavební činnost vlastníka domu Wuchterlova 12 omezuje bydlení - opět velké zklamání. Z lhostejnosti a neaktivity úředníků radnice - nájemníci žijí na staveništi, nemají vodu na WC, výtah vybourán, část bytu (spíže) zabrány pro účel přestavby, stejně tak jako půda, prádelna, sušárna, sklepy, nájemníkům doporučováno, aby se vystěhovali, náhradní byty nezajištěny, nájemníci přý nemají právo vědět, které opravy v domě povoleny (zjevná nepravda, kterou hlásá i pracovníce odboru výstavby!). Tedy opět problém přesahující více odborů Úřadu (radnice) - stavební odbor požádán o provedení státního stavebního dohledu, odbor vnitřních věcí o prověření, zda-li nejde o zásah do pokojného stavu dle § 5 obč. zákoníku a také o to, aby odpověděli na dopis z ledna t.r.(!), stěžovatelům předán kontakt na právní kancelář.

• Dodržování dopravních předpisů v ul.

PORTRÉT listu

Pan ing. Vojtěch Přidal

Pan Vojtěch Přidal - ředitel hotelu Pyramida - pochází z daleké moravské visky na Hané. V Praze v hotelu International absolvoval před léty hotelovou školu a zde také postupně prošel všemi hospodářskými a provozními funkcemi. K hotelovému povolání se dostal tehdy častým způsobem. Pro špatný kádrový profil otce, který býval ředitelem pivovaru, mohl jít jen do dolů či hutí anebo ještě tak k pekařskému nebo kuchařskému řemeslu. Volba padla na obor kuchař-číšník a Vojtěch Přidal dodnes nelituje, že byl takto nedobrovolně nasměřován, protože získal dokonalý přehled o této profesi. Od r. 1964 do r. 1972 se plavil na čs. námořních lodích jako lodní ekonom. V roce 1985 emigroval do Rakouska, kde si pronajal restauraci. Po návratu v r. 1992 byl jmenován ředitelem hotelu Panorama a hotelu Atrium, dnes Hilton. Od roku 1999 působí ve společnosti Orea, jako ředitel největšího hotelu v Břevnově - Pyramida. Pan Vojtěch Přidal má dvě dcery, bydlí ve východní části pražského předpolí a přestože má zkušenosti a nadhled světáka, umí si vážit práce místní. V závěru každého roku nezapomene skrze náš list pozvat Břevnováky na Silvestra do hotelu a popřát všem hezké svátky a Nový rok.

STK • EMISE HOROMĚŘICE

BEZ
OBJEDNÁNÍ

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV ♦ dovoz, přestavby

Jistab
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
- hranice Prahy 6

Po - Pá 6.15 - 18.00, So 8.00 - 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnosti sjednání povinného ručení.

SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...

**Další služby
v areálu:**

- Čerpací stanice
- ČOV
- Autoservis

K Tuchoměřicům, resp. stížnost na nečinnost zastup. Př. Kopanina jsme řešili s panem starostou Přední Kopaniny.

• Senátor podpořil instalaci světelného semaforu na Patočkově ulici naproti Břevnovskému klášteru – přejít tam je životu nebezpečné!

• Stále čekáme na pozvání od ing. Trmkové k problematice řešení lokality Radimova -Na Větrníku, radnice na žádost pana senátora zatím jen přemístila nádoby na tříděný odpad na vhodnější místo.

• Kancelář poskytovala informace k výměnám či koupi bytu, k možnosti demolic garáže či pravidel odkupu spoluvlastnických podílů

• Dopis zástupce Ministerstva dopravy k aktuálnímu stavu rychlodráhy je na www.karelschwarzenberg.cz, jakožto i jiné zprávy z volebního obvodu či Senátu.

• Na webu senátora je dostupná i informace k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu k výstavbě nové letové dráhy v Ruzyni.

• Od podzimu budou znovu obnovena setkání senátora s občany v hospůdkách (info o termínech budou na webu, v kanceláři, příp. v obchodech).

• 5. 10. začíná schůze Senátu.

Jaroslava Hešíková

*poradkyně senátora K. Schwarzenberga
Zprávy úřední. (Bc. Martin Šalek)*

• **Čestné občanství Prahy 6 získali Jiří Suchý a Jiří Anderle i in memoriam Karel Paleček a Jaroslav Seifert.** V rámci oslav Dne Prahy 6 proběhlo 4. září od 17 hodin slavnostní zasedání zastupitelů Prahy 6 v Tereziánském sále Břevnovského kláštera. Během zasedání udělil starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa další ocenění „Čestný občan Prahy 6“, které tentokrát získali Jiří Suchý a Jiří Anderle a in memoriam genpor. Karel Paleček a Jaroslav Seifert. Cenu Městské části Praha 6 získal in memoriam arch. Pavel Janák. Ocenění Čestný občan udílí radnice na základě § 10 odst. (2) a ve smyslu § 89 odst. (1) zákona č. 131/2000 Sb. o hl. m. Praze u příležitosti Dne Prahy 6 jako projev úcty a ocenění za celoživotní zásluhy, osobní statečnost, hrdivost a mimořádné umělecké výkony. Citace ze zákona: "Městská část může udělit fyzickým osobám, které se významnou měrou zasloužily o rozvoj městské části, čestné občanství městské části. Čestný občan má právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva městské části svá stanoviska v souladu s jednacím řádem zastupitelstva městské části." Udělování cen městské části upravuje odstavec 4) § 10 výše citovaného zákona: "Městská část může za významná umělecká, vědecká a jiná díla mající vztah k městské části udělovat ceny městské části." Tradice udílení Čestných občanství na Den Prahy 6 se pevně usadila v kalendáři významných společenských akcí této městské části. Samotný Den Prahy 6 je stanoven na 4. září, kdy před 86 lety podepsal první prezident České republiky T. G. Masaryk zákon č. 114/1920, kterým se osm z deseti katastrálních území dnešní Městské části Praha 6 – Břevnov, Bubeneč, Dejvice, Sedlec, Střešovice, Veveslavín, Vokovice a Liboc – staly součástí hlavního města.

• **V Praze 6 přibyla během prázdnin další opravená hřiště.** „Myslela jsem, že děti dřív vyrostou, než tu bude znovu hřiště. Teď jsem moc ráda a dětem se tu líbí,“ říká paní Hanousková o hřišti v ulici José Martího. Radnice nechala zrekonstruovat také hřiště v Tomanově ulici v Břevnově. „Postupně vyměňujeme všechny herní prvky za nové, aby odpovídaly normám EU a aby byly pro děti atraktivní,“ sdělil radní Jan Holický. To břevnovské má herní sestavu a prolézačky s rybářskými motivy, děti jen mohou nechat pracovat fantazii. Obě rekonstrukce stály radnici po milionu korun. Těsně před zahájením oprav jsou hřiště na nám. Interbrigády, v Šáreckém údolí, Na Vlčovce nebo U Stanice. V plánu je

letos ještě rekonstrukce sedmi hřišť, například U Pisecké brány nebo Na Dlouhém lánu. U všech se vyměňují lavičky a odpadkové koše, doplňuje se zezeleň a osivají travnaté plochy, v řadě případů je nutné opravit stávající oplocení nebo postavit nové.

• **Chodníkový program pokračuje.** Opravy povrchů chodníků a vozovek v Praze 6, ať již v rámci radničního chodníkového programu nebo v důsledku oprav inženýrských sítí, budou intenzivně pokračovat i v podzimních měsících. Do října bude dokončena kompletní rekonstrukce ulic Srbská a Pod Kaštany, kde se tím pádem zvýší počet legálních parkovacích míst. Některé ulice zůstávají nadále pouze částečně průjezdné. Po etapách jsou kvůli chodníkovému programu uzavírány ulice Vostrovská a Vilimovská na Hanspaulce, začala také II. etapa rekonstrukce ulice Nad Šárkou. Stále neprůjezdné je Šárecké údolí. Dokončují se povrchy okolí Stamicovy ulice na Petřinách. V ulici V Domicích v Liboci došlo z technických důvodů ke zpoždění pokládky sítí, do zimy ale dostane ulice provizorní povrch a chodníkový program naváže na jaře. Během září začne Technická správa komunikací s budováním prodloužení cyklostezky při Evropské směrem od Horoměřické ulice do Dejvic, kterou zaplatí městská část.

• **Krátce z rady.** Rada městské části Praha 6 schválila návrh smlouvy s TSK, která má zrealizovat opravu Cukrovarnické ulice. Vzhledem k tomu, že stavba je závislá na opravách vodovodů a plynovodů, dojde v tomto roce na zřízení stavebního prahu u Macharova náměstí včetně úprav přilehlých chodníků a zeleně. Tato I. etapa bude stát radnici 3 miliony korun. V příštím roce se v Cukrovarnické bude pokračovat výměnou povrchů chodníků, vozovky a stavbou přísivcenyých přechodů. Rada doporučila zastupitelům schválit padesátitisícový příspěvek Domovu sv. Rodiny v Liboci, o který požádal jeho ředitel. Peníze domov hodlá použít na nákup zdravotnických textilií a matrací pro pacienty s inkontinencí. O téměř 150 tisíc korun žádá také Domov sv. K. Boromejského, který potřebuje zakoupit polohovací postele pro pacienty trvale upoutané na lůžko. Radní zároveň doporučili zastupitelům poskytnout boromejkám finanční dar 400 tisíc korun, jako dotaci na provoz ošetřovatelských lůžek pro seniory z Prahy 6.

• **Dřevěný domek na Babě si radnice nepřeje.** Stálá expozice o funkcionalismu v Praze 6 a o budovách postavených v tomto architektonickém slohu bude ve zrekonstruovaném přízemí Skleňáku. Definitivní potvrzení této varianty znamená, že podpora Prahy 6 ztratila návrh společnosti Baba, která chtěla pro informační centrum poskytnout prostory dřevěného domku Františka Kavalíra. Ten měl být reinstalován na nároží ulic Matějská a na Ostrohu. Starosta Tomáš Chalupa proto nařídil, aby se městská část proti rozhodnutí o umístění stavby odvolala. „Hlavní důvod pro výstavbu domku pominul. Funkcionalistickou architekturu včetně modelů osady Baba z roku 1932 bude městská část prezentovat ve Skleněném paláci,“ sdělil Bohumil Beránek, vedoucí odboru územního rozvoje. Podle územního plánu je navíc v uvažovaném území, které se nachází v památkové zóně osady Baba, stabilizovaná plocha parkové zeleně. Podle odvolání Prahy 6 také montovaný dřevěný domek podle Františka Kavalíra nekopíruje ani původní místo ani velikost. Městská část proto žádá magistrát o zrušení rozhodnutí o umístění stavby.

• **Informace z Ruzyně.** Již několikrát jsme se během posledních let zmiňovali o tolerančním hřbitově v Ruzyni na svahu Bílé hory. Je označen i na sloupech v Praze 6 na tabulkách významných památek a důležitých míst na území Prahy 6. Patří mezi historické památky šestého pražského obvodu pro svou výjimečnost historickou, stáří i půvab. Náhodní kolemjdoucí,

lidé na procházkách, i vlastivědné výlety se tu pro jeho kouzlo i historický význam zastavují a potěší se pohledem na pietní místo, mohutné stromy, úhlednou zidku a klid a stáří, pohodu, útulnost, přírodní krásu, vyzařující z malého kousku země. Okolí hřbitova, sousední svah je zarostlý bohužel plevelnými keři i různými bylinnými buvely, a proto se rozrůstá i plevel na hřbitově. Je potřeba se tomu stále věnovat a udržovat hřbitov v důstojném stavu. Členky evangelického sboru v Praze – Střešovicích se o pozemek starají, ale letos, kdy plevel roste bujněji než jiná léta (a v kostele jsou i jiné nutné stavební práce) je to nad jejich síly. Předseda Klubu přátel Ruzyně pan Bečvář, který se vždycky zajímal u tuto historickou část Ruzyně (památku starou přes 220 let), domluvil pečovatelkám o hřbitov pomoc žákyň základní školy v Ruzyni. Díky pochopení paní ředitelky ruzynské školy Hudečkové přišlo 26. června po skončení všech učebních povinností pět dívek ze sedmé třídy a pomohly vyplít prostory mezi hroby. Tento hřbitov je dávná památka, které by si měla vážit nejen českobratrská církev, ale i obec Ruzyně a Praha 6 vůbec. Městská část Prahy 6 si toho byla vědoma a už před několika lety nechala opravit zbořenou zeď okolo hřbitova. Takových hřbitovů historických není po Čechách mnoho. Záleží na občanech, jak si dovedou starých památek vážit a udržovat je a chránit. Za komunistické vlády bylo napácháno mnoho škod a vandalismu, neúcty i na tomto malém místě. Zachraňujeme teď už jen zbytky zašlých hrobů. Hřbitov je skrytý mezi stromy a v okolní vilové zástavbě mezi zahradami, takže často ani mladší obyvatelé Bílé hory a Ruzyně a i lidé spjatí s evangelickou církví a s českou historií vůbec nevědí, kde přesně leží. Rádi bychom touto poznámkou znovu na hřbitověk upozornili, a ty z vás, kteří jej dosud neviděli, pozvali na vycházku k bělohorské mohyle a kousek pod ní ležícímu tolerančnímu hřbitovu.

Libuše Boublíková

• **Soutěž MCH při Celopražské výstavě drobného zvířectva.** Ve dnech 22. – 24. září 2006 se konala na dopravním hřišti v blízkosti areálu Hvězda. Tuto soutěž pro mladé chovatele pořádal ČSCH Městský výbor v Praze, Přípravná komise mládeže. Děti nejprve vyplnily vědomostní test a poté určovaly zvířata na obrázcích, případně ve volném výběhu. Celá soutěž bude vyhodnocena v průběhu 14-dní a výherci budou obesláni poštou. Výsledky budou taktéž zveřejněny v příštím čísle a v listopadových číslech chovatelských časopisů.

Přípravná komise mládeže má za cíl podchytil všechny začínající i stávající mladé chovatele a podpořit je v jejich činnosti pod hlavičkou Českého svazu chovatelů drobného zvířectva. Děti zde budou mít možnost seznámit se s předními chovateli, navštívit jejich chovy, účastnit se zajímavých přednášek a chovatelské olympiády s mezinárodní účastí, která se koná každý rok. Ze zkušeností víme, že to opravdu funguje. Krásným příkladem je téměř celá Morava, kde mají práci s mládeží v tomto oboru opravdu velmi propacovanou. V Praze zatím bohužel nic takového nemáme, děti jsou roztroušeny „téměř“ jednotlivě v různých organizacích (ČSCH, DDM, Přírodovědné kroužky apod.). Naším cílem není je z těchto organizací odvést, ale naopak chceme, aby o sobě vzájemně věděly a mohly si předvést své chovatelské výsledky, sdělit si zkušenosti, načerpat nové poznatky.

Na závěr bych ještě chtěla říci, že ČSCH zahrnuje 12 chovatelských odborností. Kromě králíků, holubů a drůbeže, se zde můžeme setkat i s chovateli exotického ptačtva, akvaristy, teraristy, chovateli psů a koček a dalších. Můžete nás kontaktovat, ať již máte nějaké zvíře, či se teprve rozhodujete. Kontakty: www.euweb.cz, Vlastimil Jura, 777 864 884, Ing. Petra Pajasová 728 879 131.

Ing. Petra Pajasová

Mezi námi v Břevnově III.

Zahradník Adolf Morávek - 120 let od narození

Už jen starší generace Břevnováků ví, kdo byl zahradník Adolf Morávek, kdo byli Morávkové vůbec, kteří patří ke známým zdejšími rodinám. Posledním zahradníkem v klášteře byl právě pan Adolf Morávek, který se narodil 15. 6. 1886 v Hnidousích u Kladna a zemřel 16. 12. v Břevnově. Z Hnidous se Morávkovi přestěhovali zakrátko do Břevnova, kde otec Adolfa Morávka dostal zaměstnání šafáře

v klášterním velkostatku. Nového šafáře však zabil plemenný býk a rodina, kde bylo sedm dětí, zůstala bez otce. Když mladý Adolf Morávek vychodil školu Markétu byl přijat do učení ke klášternímu zahradníkovi Kutzerovi, kde se vyučil. Vojnu absolvoval v Domažlicích v chovném hřebčinci a po vojně nastoupil v Dolní Šárce ve vile Zuzanka jako zahradník. Brzy se oženil a hned na to také vypukla válka světová a v roce 1914 narukoval do c.k. vozačských kasáren ve Vršovicích. Jako poddůstojník jednadvacáté vozačské divize prošel celou válku a bojiště v Srbsku, Haliči a Itálii, kde byl vyznamenán, o čemž referoval pražský tisk, včetně novin místních v Břevnově. Po válce se vrátil k zahradnickému povolání do vily Zuzanky v Dolní Šárce, ale už v r. 1923 byl povolán do kláštera, aby nastoupil místo po zemřelém předchůdci Kutzerovi. Syn – ing. Karel Morávek, roč. 1920, o svém otci Adolfu Morávku vypráví: „Dostal na starost celou klášterní zahradu a zahradu zeleninovou pro klášterní kuchyni. Jako zvláštnost měl za povinnost každý rok nakládat sudy kysaného zelí pro kuchyni. Také se staral o zahradu, květinovou výzdobu do kostela a na slavnosti při klášteře, např. o Božím Těle, Svatovojtěšských slavnostech, velikonočních a vánočních svátcích. Také musel udržovat zahradu, včetně sadů, takže měl na starosti stovky ovocných stromů. V zahradě pracoval také po celou dobu protektorátu, kdy byl klášter z větší části obsazen německou armádou. Když byl v roce 1950 klášter zrušen pečlivě udržoval dále zahradu až do roku 1956, kdy byl propuštěn. Po té byla zahradu ponechána svému osudu a zcela zdevastována. Až do roku 1963 pracoval v podniku Sady – lesy – zahradnictví na Klíčově, kde vysázel velké sady.“ Zahradník Adolf Morávek měl tři syny. První zemřel v dětství, další dva žijí dosud. Vztah k zemědělství v rodině zůstal, neboť nejmladší z Morávků vystudoval střední a vysokou zemědělskou školu a tomuto oboru se věnuje. A tímto se dostáváme znovu na začátek vyprávění. Nebylo náhodou, že byli Morávkové voláni ke službě v klášterním velkostatku. Podle klášterních záznamů byl první Morávek jménem Matěj přijat do služby už v roce 1694 jako orač a po něm následují další v rodové linii v sedmi generacích, jež slouží klášteru jako šafáři, orači, jeden má zaměstnání fortnýře, další se stará o kuchyni, jiní slouží na klášterních panstvích i mimo Břevnov, kde je potřeba. Téměř všichni jsou pevně spjatí s klášterem a Břevnovem oddavky, křty a posledním místem odpočinku. Morávkové tak patří ke starobřevnovským rodinám.

Mgr. Pavel Krchov

Pan kaprál Adolf Morávek ve válce světové – sedí první zprava s vyznamenáním za statečnost, tzv. malá bronzová. Na horním snímku je se synem Karlem v 30. letech před klášterním skleníkem v Břevnově, ze kterého dnes zbyly jen boční zdi.

Redakční rozhovor

Fota starosty:
Vojtěch Vlček,
www.vojtechvlk.com,
info@vojtechvlk.com

Starosta Tomáš Chalupa: Až to přijde, tak se ožením!

Na otázku jaká osobnost vás oslovuje a inspiruje, starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa začal tak ze široka, že vlastně nic neřekl. A přesto, když poprvé otevřel novou knihu o Břevnově, zběžně ji prolistoval, přečetl jedinou kapitolu: o starostovi Janu Kolátorovi. Ženská část populace zase podupává netrpělivostí a přeje při různých příležitostech dvaatřicetiletému svobodnému starostovi už konečně ten chomout. Ale Tomáš Chalupa už 4 roky chodí se spolužákyní Kateřinou Tůmovou, oba chodili do ZŠ Norbertov a Kateřina vede oblastní kancelář ODS v Praze 6. Jenže vdavky nic. „Až to přijde, tak se ožením!“ říká pevně Tomáš Chalupa. Co však má přijít zůstalo nevysloveno. O to by případná veselka mohla být veselejší, protože není krásnějšího daru než očekávaná radostná událost. K následným otázkám komunální práce byl starosta podstatně sdílnější.

Pane starosto, končí volební období. Jak jste spokojen s prací komisí městské části?

Těch komisí pracuje sedmnáct a já jsem za těch 8 let co jsem zde, byl členem nebo hostem skoro všech. Některé komise to mají jednodušší. Například práce komise pro zahraniční spolupráci je milá povinnost sejít se na hodinu jednou za dva měsíce. Té práce není tolik. Naopak být třeba členem komise pro sociální otázky, která sedí jednou za tři týdny 5 hodin nepřetržitě, je jiný záběr. Členům této komise, kteří pracují po svém zaměstnání, úřad rozváží domů v zapečetěné obálce všechny předložené žádosti, které musí nastudovat a zpravodajové si musí pro zasedání připravit svůj odborný názor ke každému příběhu – žádosti o sociální bydlení, o podporu, pomoc atd. To je příklad z opačného konce. Chtěl bych proto využít této příležitosti a poděkovat všem členům komisí, všem 45 zastupitelům i desítkám odborníků za to, co udělali. Tvrdím, že tato práce je vidět na každém kroku. Kdo má oči otevřené, jezdí po Praze a dívá se po jiných městských částech, může posoudit: u nás je čisto, uklizeno, posekaná tráva, květinová výzdoba, opravují se domy, školy, není tu tolik sprejerů, je tu bezpečněji. Neznamená to, že někdy není nepořádek. Tvrdím však, že v průměru si tato městská část žije o poznání lépe než ostatní části Prahy.

Když jste zmínil komisi pro zahraniční spolupráci – má městská část styky s kraji?

Snažíme se udržovat kontakty s kraji, kde je to možné. Např. naše partnerské město je francouzské Drancy. Osobou, která má na starosti výměny našich dětí ze základních škol – které se tam jezdí učit francouzštinu – organizuje dáma narozená v Šarce, která se v polovině 80. let provdala do Francie. Je to krajanka, kterou si jakoby trochu platíme a ona nám pomáhá s dětmi, s překlady atd. Dnes jsem měl schůzku s krajankou Kristinou Dreehaus z Chicaga, což je mladá dáma provdaná začátkem 90. let do USA. Je to osoba, která Praze otevřela Chicago. Je velkým podporovatelem umění, pomohla nám s galerií Anderle, byla první, kdo nám dal kontakt na chicagskou radnici, když jsme spouštěli antisprejový program. Tady v Evropě dosud žádný nebyl a my jsme hledali nějaké město, kde to už funguje. Na chicagské radnici jsme dostali styčnou pracovníci, která by na dálku, s námi řešila problémy, na které tady v Čechách nikdo neuměl odpovědět. V tom vidím spolupráci s kraji. Nejsem z těch, kteří mají rádi větší organizaci než je zdravo. Svět je volný, menší než si myslíme, a každý, kdo chce udržovat vztah se svou rodnou zemí, může domů přijet, není to nemožné.

Zajímala by mě ještě práce nenápadné komise místopisné. Jak se projevuje?

Je to spíše pracovní skupina. Má pouze 3 členy a schází se jen v případě, kdy je nutné pojmenovat novou ulici. Za dobu co sedím na radnici se sešla asi 6x. Uvedu příklad z poslední doby: v Liboci

postavila firma několik domů a vznikla tam nová ulička. Komise řeší její název. Funguje to tak, že investor dá návrh, jak by se komunikace mohla jmenovat. Komise tento návrh posoudí, eviduje přitom podněty občanů a také zkoumá, jak se místo jmenovalo dřív, nebo se snažíme k původním názvům vracet. Jednotlivé návrhy pak doporučuje či zamítá. Poslední název libocké uličky nebyl komisí schválen, ale snažili jsme se nalézt jiné řešení. S ohledem na to, že domy stavěl holandský investor, jsme chtěli najít vazbu Holandsko - Čechy. Původní návrh byl Komenského, ale ta už v Praze je. Nakonec jsme se dohodli, že ulice se bude jmenovat Naardenská, podle holandského města, kde zemřel Komenský a je zde jeho muzeum. Za pár dní ulici oficiálně pojmenujeme přímo na místě a jsem rád, že osobní účast přislíbil právě starosta Naardenu.

Projevuje se práce místopisné komise třeba ve vlastivědě na základních školách v Praze 6?

Víte dobře, že má vlivu lokální radnice na to, co se ve školách učí, je žalostně malá. Starosta, komise, rada městské části nesou odpovědnost za to, jak fungují školy, ale bohužel mnohem více řeší to, jaké mají okapy, jestli svítí světlo, nekapají kohoutky, než co se v té škole učí.

Mně jde jen o vlastivědu...

Ani o vlastivědu. Bez jakéhokoliv zásahu. Záleží na škole, na učitelích. Znám školy v Praze 6, jejichž kantoři děti na historická místa dovedou a příběh na místě vysvětlí. Plošně to však zařiditelné není. Dal jsem si před nedávnem práci a prošel školní knihovny. Jsou tam knihy, které zakoupí škola, rodiče a zbytek dodá ministerstvo školství. Pikantní bylo, že ve všech knihovnách jste našel znění evropské ústavy bez ohledu na to, že neplatí a nebyla schválena. Přesto si ministerstvo zahraničí dalo práci, aby ji do všech škol rozeslalo. Ani v jedné knihovně nebyla ústava České republiky, protože ji ministerstvo školství mezi knihy, které mají v knihovnách být, nezařadilo. V tom smyslu je vaše otázka pouze vrcholem ledovce.

To je pane starosto jen redakční zbožné přání, aby místní děti věděly více o svém okolí a znaly historii domova po celý život. – Arci chystají se oslavy stého výročí povýšení Břevnova na město. Jaké chystáte akce?

Před oslavami proběhnou volby a oslavy tak už bude řídit nové vedení radnice. Jestli to budu já, nebo někdo jiný, rozhodnou voliči. Oslavy se připravují ve spolupráci s břevnovským živnostenským spolkem a Břevnovským klášterem. Jsem rád, že je to nastaveno tak, že o některé akce se postará klášter, o jiné spolek, o další městská část a každý si nese svoji odpovědnost. První akce už začne tím, že bude v Břevnově nová vánoční výzdoba. Chtěli bychom, aby se kaštany uprostřed Bělohorské obalily světly a už teď je vyhlášena soutěž o nejlepšího dodavatele. Na vánoční výzdobu bude navazovat masopust, který bude větší a slavnostnější, s větším zapojením Břevnova než se zatím dařilo. Byť na stranu organizátorů, kteří masopust léta dělají, je třeba říci, že vykopali něco ze země, co tu nebylo, a udělali velký kus práce. Uspořádáme veselici ke dni, kdy došlo k povýšení na město, spolek pak připraví tradiční posvícení. Pomyslnou třešničkou příštího jubilejního roku bude vysvěcení nově postavených varhan v bazilice, na které se Břevnováci z velké části složili.

A nemohla by se také v Břevnově otevřít místní galerie a muzejní síň, která v Břevnově není?

Víte dobře, že hledáme nějaký prostor, ale vhodných míst mnoho není. Kaštan pomalu získává své stálé příznivce a po změnách v provozovatelích se mu daří. Ale přirozené centrum to není a klášteru konkurovat nemůže. To, co dokázal pan převor v klášteře, že tam přivedl lidi, je skvělé. Jemu se povedlo znovu z klášteře udělat centrum Břevnova. Na druhou stranu se domnívám, že druhé centrum vzniklo na Ladronce. Moji vizi Břevnova je orámování ještě Královkou, která je v relativně slušném stavu, ale čím výše jdete, tím se stav zeleně horší. Musím však říci, že slib, že to stihnou v tomto volebním období, splním jen částečně, protože volební období končí

a až po něm začnou práce. Mrzí mě, že se to nepodařilo o rok dříve. Problematické místo v Břevnově je oblast bývalé klášterní cihelny pod Vypichem, což jsou pozemky ministerstva vnitra. To se k rozsáhlým pozemkům nechová jako správný hospodář a to, že je to území v sousedství kulturních památek, úředníky vůbec nezajímá. Namísto údržby ministerstvo pronajalo část pozemků stavebním firmám na skládky. Bez ohledu na to, že nemá stavební povolení a je to v rozporu s územním plánem. Po létech značné korespondence má trpělivost došla a pakliže 1. října nezahájí dramatický úklid, budeme ministerstvo pokutovat v částkách statisíců a milionů. A pokud pokuty nezaplátí, jsme připraveni obstatit jejich účet.

Řekněte, pane starosto, co se Vám za uplynulé 4 roky v Břevnově povedlo?

Bavíme-li se o zeleni, pak je třeba zmínit systém pravidelné údržby a úklidu. Mám nyní možnost to více sledovat. Moje rodina bydlí ve Šlikově ulici někdy od konce 19. století a tam jsem se nyní vrátil po pauze, kdy jsem bydlel u rodičů na Ořechovce. Denně tak Břevnovem projíždím či procházím a pořádek sleduji. Ano, jsou místa, kde je stále co zlepšovat, ale tvrdím, že v základu nebylo nikdy v Břevnově tak čisto, jak poslední roky. Změny jsou vidět i v oblasti školství – povedlo se zrekonstruovat školu na Bělohorské zvaná magistrát. Škola Marjánka se stala opravdovou chloubou Prahy 6 nejen rekonstrukcí, ale i tím, co tam předvedl pedagogický sbor. Určitě patří mezi nejlepší v Praze 6 a možná i v celé Praze. Jsem rád, že jsme dodrželi slovo, když jsme při ostrých debatách s rodiči při spojování „magistrátu“ s Dělnickým cvičištem a na kopci Bílé Hory s ruzyňskou školou slíbili, že jde o krok administrativní a žádá ze škol se tím neruší. Naopak škola v Malém Břevnově je zrekonstruovaná, má svou školku a nabírá více dětí než předtím. Ne proto, že přibýlo více dětí, ale proto, že se zvýšila kvalita stejně jako ve škole v Ruzyni. Paní ředitelka Hudečková udělala velký kus práce. Dobrá zpráva pro Břevnov je i rozhodnutí o metru a stanici metra do nemocnice v Motole. Myslím, že dobrou zprávou je i pokrok v řešení Břevnovské radiály, kdy se zatím na úrovni městské části Praha 6 podařilo přijmout rozhodnutí, že jediná akceptovatelná varianta je na Patočkově ulici tunel pod zemí.

Chtěl byste ještě něco vzkázat občanům před komunálními volbami?

Do zastupitelstva Prahy 6 kandiduje 6 politických stran. Troufám si říci, že z 50 % budou komunální programy těchto stran shodné: všichni chtějí nižší kriminalitu, větší bezpečnost, pěkné školy, vyřešenou dopravu a posekanou trávu. Já to trochu karikujuji, ale je to tak. Ale komunální politika má ještě jeden rozměr. Za celou dobu z těch 8 let, co jsem v městské části Praha 6, jsem měl na zřeteli jednu věc: já nejsem ten typ politika, který někam přijede, zařídí si tam trvalé bydliště, rok si tu nějak odkrouť a začne dělat politiku. Já jsem se v Praze 6 narodil, narodili se tady moji rodiče, prarodiče a další předkové a ať dělám cokoliv, pak vždy s tím, že tu chci zůstat, bydlet, chci aby tady vyrostly moje děti. V politice ale nebudu věčně a nechci, aby po 5, 10 letech na mě ukazovali lidé a říkali, ten nám tady nechal dluhy apod. O post starosty budu znovu bojovat, ale kdyby po mě přišel kdokoliv, nepříjde do snědeného krámu, dostane čtvrt v takové finanční kondici jako žádná obec v České republice. Je to dáno mnoha faktory – například máme nejméně úředníků z celé Prahy v poměru k počtu obyvatel a rozloze obvodu. Obec má našetřeno na to, aby přežila déle než rok bez jedné jediné koruny příjmu od kohokoliv jiného. Někdo může namítnout: proč jste u nás neopravili ulici, nedali lavičky, neudělali park, když máte tolik peněz. Právě proto – kdybychom ty peníze utratili, tak zmizí. Vydali jsme se cestou jiné strategie: máme peníze a ty nám vydělávají. Ani jedna kytky, která kvete v Praze 6, nebyla uhrazena z peněz daňových poplatníků. Všechny ty akce, jako Dejvická demarkační, Prodaná nevěsta a jiné, jsou hrazeny z peněz, které nám našetřené peníze vydělávají na trzích, v obligacích, investicích. A v tomto smyslu jsem hrdý, že Praha 6 je ve vynikající finanční kondici, nezadlužuje dnešní ani budoucí generaci. To je moje poselství občanům. Děkuji za rozhovor.

Mgr. Pavel Krchov

Gymnázium na Pohořelci a jeho kantoři v první polovině padesátých let

(okolnosti a podmínky, za nichž jsme tehdy studovali)

Moji někdejší spolužáci z gymnázia na Pohořelci už oslavili či ještě letos oslaví sedm křížků života: středoškolská studia jsme prožívali v letech 1951 - 54. Po druhém roce studia nás zastihla (a dá se říci, že také postihla) socialistická školská reforma, která způsobila, že jsme maturovali již nikoli jako studenti čtyřletého Reálného gymnázia Na Hládkově (dnešního Keplerova gymnázia v Parlářově ulici), ale na tak zvané „Jedenáctileté střední škole“ (a paradoxně vlastně jako žáci dvanácté (!) třídy na „jedenáctiletce“). Aby změna byla co nejmarkantnější, došlo při ní i k fyzickému stěhování: třídy bývalého gymnázia byly přemístěny ze své spodní starší budovy do novější horní přístavby, bývalé měšťanky v blízkosti pohořeleckých kasáren. Nad vchodem této novější budovy býval v předúnorových dobách nápis: „Škola Hany Benešové“ (když jsme na Pohořelci studovali, byl ovšem již dávno odstraněn). Nižší třídy zaujaly naopak dolní historickou budovu (a zůstalo to tak dodnes).

Byly to tehdy podivné a nelehké časy pro všechny - i pro studenty: znamenalo to bezpodmínečně vstoupit do „svazácké“ organizace ČSM, zúčastňovat se „masových“ mládežnických akcí, na příklad brigád v „Akci Z“ a hlavně trapného neplodného schůzování, při slavnostních příležitostech se povinně navlékat do modrých svazáckých košilí, uzavírat často dost formální socialistické závazky a pěstovat socialistickou kulturu, do níž patřilo i sborové zpívání nijak zvlášť duchaplných „častušek“. Tehdy bylo běžné (a často se to přímo vyžadovalo), že se ve slovním i písemném projevu užívalo otřepaných, bezduchých frázi a slovních klíšé odposlouchaných od jistých ideových „vzorů“. Bývalo třeba předstírat nadšení nad věcmi málo zajímavými a naopak ze zásady odsuzovat a odmítat věci, které by nás ve skutečnosti zajímaly. Povinnou četbou literatury nevalné kvality (zplozené nejčastěji ve stylu „socialistický realismus“) jsme museli plnit podmínky pro dosažení tzv. FO („Fučíkova odznaku“). Jeho obdobou byl odznak PPOV („Připraven k práci a obraně vlasti“); na jeho získání byly zaměřeny vyučovací hodiny tělesné výchovy. O podřízenosti učebních osnov politickým cílům, o deformacích a zkreslování skutečností při vyučování historie, literatury a zejména tzv. občanské nauky by se dalo popsat mnoho papíru. Snad značně tvrdší chlebiček než studenti měli naši kantoři. Prakticky denně procházeli značnými životními riziky: museli si být stále vědomi, že každé jejich slovo je kontrolováno a snadno může být důvodem pro ztrátu zaměstnání, v horším případě i pro ztrátu svobody. My jsme si ovšem jejich situaci ani moc neuvědomovali; je asi normální, že studenti obvykle - bez ohledu na vnější okolnosti - mívají ke svým kantorům spíš kritický než chápavý přístup. Všimli jsme si tedy jejich slabůstek, jejich komických - jak nám připadalo - úsloví, frázi, metafor, gest a zlovyků. Ovšem nyní, s odstupem více než padesátí let nám připadá, že jsme je skoro všechny vlastně měli rádi. K jejich cti je třeba říci, že v oněch nelehkých letech, kdy bylo třeba proplout úskalími, nenarazit a vyhnout se konfliktu s režimem, se snažili zachovat si v mezích možností čest a lidskou tvář. Nemohli jsme ovšem od nich očekávat, že si budou hrát na hrdiny; to by bylo až příliš nebezpečné.

Chtěl bych si připomenout aspoň ty kantory, kteří byli pro nás nejvýznamnější. Asi bych měl tedy začít u našeho třídního profesora Miloslava Maliny. Jeho oborem byl dějepis a zeměpis. Bohužel kromě těchto předmětů, které měl zjevně rád, nás musel učit i tzv. občanskou nauku, tedy v podstatě socialistickou politickou vědu. Bylo mu to očividně cizí; cítili jsme, že papouškuje naučené fráze, kterým ani pořádně nerozumí a jimž snad sám nevěří. Co však mohl dělat?! Má tedy aspoň pasivní zásluhu na tom, že nejspíš v nikom z nás nezbudil náklonnost k tehdejší politické vědě.

Jednou náš třídní onemocněl chřipkou a při výuce „občanky“ za něj musela suplovat tehdejší ředitelka gymnázia Dr. Jarmila

Hamplová. Byla to již starší dáma, zkušená pedagožka. Vzpomínám si jako dnes, že podle osnov s námi měla probrat pojem „imperialismus“ a jeho aspekty. Kupodivu, na rozdíl od našeho třídního dokázala, že jsme se tehdy snad po prvé (a naposled!) při tomto vsutku nudném předmětu dokázali jakž takž soustředit a aspoň něco málo si z hodiny zapamatovat. Důležitější však bylo, že polovinu naší třídy učila po dva roky francouzštinu (ve druhé polovině třídy se paralelně učila angličtinu; učila ji paní profesorka Šindelářová, již se říkalo „Lepina“; tuto přezdívkou si prý přinesla z doby, kdy se ještě mohla angažovat ve skautingu). Paní ředitelka Hamplová byla spoluautorkou učebnice francouzštiny i velkého česko-francouzského slovníku - a jak jsem již naznačil, učit opravdu dovedla. Škoda, že odešla do důchodu rok před naší maturitou. Shodou okolností spolu s jejím odchodem vlastně skončilo i gymnázium jako takové - a vinou té nešťastné školské reformy se zrodila „škola nového typu“.

Do funkce ředitele školy po ní nastoupil profesor Josef Černý, o němž se tradovalo, že v mládí býval fotbalovým obráncem klubu Sparta. V naší třídě, pokud se pamatuji, neučil; vidávali jsme ho na chodbách školy s obřím kružítkem, s úhloměrem a trojúhelníkem v podpaží, když kráčel vyučovat deskriptivní geometrii do jiných tříd. Jako nový „řiča“ nám pak před maturitou s určitou ironií říkával, že jsme třídou budoucích doktorů, docentů a profesorů. Paradoxně mu ta předpověď docela vyšla: až na malé výjimky všichni z naší třídy absolvovali vysokoškolská studia, řada spolužáků se stala úspěšnými lékaři, technology, výzkumnými pracovníky, pedagogy. Z našich třídních lavic vyšlo několik vysokoškolských profesorů (jeden z nich to „dotáhl“ až na prorektora ČVUT); máme mezi sebou bývalého ředitele významného vědeckého ústavu a jeden náš spolužák je v současnosti dokonce senátorem. Několik spolužáků odešlo ilegálně do zahraničí. A pokud víme, nevedou si v cizině špatně: jeden z nich, působící na univerzitě v Torontu, si dokonce odskočil přes oceán, aby se zúčastnil výroční třídní schůzky.

Dr. Bohumil Lhotský vyučoval na gymnáziu přírodovědným předmětům; byl téměř jediným z kantorů (kromě již zmíněné angličtinářky), kdo měl svou stálou přezdívkou: celé generace studentů jej znaly pod pseudonymem „Kedr“. Uměl velmi dobře vykládat svoji učební látku; dá se říci, že jeho způsob výuky byl srovnatelný s obvyklým způsobem přednášení vysokoškolských pedagogů. Myslím, že nás tak docela dobře připravil na navazující studia. Když se pustil do zkoušení, bývalo ve třídě ticho, že by bylo slyšet špendlíček upadnout a snad každý si v duchu přál stát se na tu chvíli neviditelným; zato když nám uložil celohodnovou písemku, mívali jsme pocit, že si nemusíme dělat velké starosti, jak test dopadne; začali jsme jej totiž podezírat, že písemky snad vůbec neopravuje, že si tak pro sebe místo vyučování udělá hodinku odpočinku. Podezření bylo asi oprávněné; říkalo se, že jeden odvážlivec z vyššího ročníku se vsadil o „metr pív“, že do textu písemky zabuduje opovážlivou větičku o profesoru Kedrovi a že se mu za to nic nestane - a prý vyhrál: skutečně mu to prošlo bez následků. V maturitním ročníku byl „Kedr“ naším třídním. S ohledem na naše zamýšlená pomaturitní vysokoškolská zaměření bylo záhodno navštěvovat jím vedené kroužky chemie, biologie či medicíny.

Profesorka matematiky paní Marie Bilková nešetřila čtyřkami i nedostatečnými při hodnocení našich komposic a testů a když někoho „vytasila“ k tabuli, nepřeháním, když řeknu, že posílala téměř „šmahem“ s pětkou zpět do lavice. Není divu, že jsme matematiku neměli vůbec rádi - vlastně nevím o nikom z naší třídy, kdo by ji byl miloval. Sotva kdo se mohl pyšnit jedničkou či dvojkou z tohoto všeobecně obávaného předmětu. Proto je dost překvapivé, že jsme pak na vysoké škole, na různých fakultách technického směru s „matikou“ neměli nijak velké problémy (na rozdíl od absolventů jiných gymnázií). Kdybychom měli být

spravedliví, museli bychom tedy uznat, že nás naše „matikářka“ připravila víc než dobře.

Nelze zapomenout na našeho češtináře, profesora Jaroslava Bobka, který nás snad od prvního dne studií, po celou kvintu a sextu dennodenně trápil rafinovaně stylizovanými diktáty - tak dlouho, až i do těch největších „ignorantů“ zasel aspoň pasivní povědomí o pravidlech české gramatiky. Když zkoušel z literatury, vítával vyvolaného u tabule slovy: „Pojď - a pohovoř na téma...“ (na příklad Národní obrození v literatuře). Nebylo samozřejmě jeho vinou, že vyučování naší literární historie se tehdy omezovalo téměř výhradně na pouhé tři epochy, jež po patřičné úpravě mohl režim propagačně využít: doba husitská, doba Národního obrození a dějiny dělnického hnutí v literatuře (ostatně podobně tomu bylo i při vyučování dějepisu). Když se mu zdálo, že slovní projev zkušence začal jaksi váznout, povzbuzoval jej slovy: „Jen to žeň prudce dál!“ A když dotyčný začal ztrácet dech (vědomi jsi si naprostého nedostatku znalostí) a pokoušel se „okecávat“, pan profesor ho hned zarazil slovy: „Moc mluvíš a málo povídáš. Dej mi žákovskou knížku a jdi si sednout!“

Paní profesorka J. Čermáková budovala při zkoušení z fyziky všeobecný strach a hrůzu - a to i přesto, že jsme již předem moc dobře věděli, na čem jí asi bude nejvíc záležet. Zkoušení totiž obvykle začínala slovy: „Otázka zní: soustavy fyzikálních jednotek!“ A běda tomu, kdo neměl zcela jasno, jak přepočítat kalorie na Jouly, nebo Pascaly na atmosféry a torry, či třeba „koňské síly“ na kilowatty - prostě jaký je vzájemný přepočtový vztah různých fyzikálních jednotek v jednotlivých měřicích soustavách v různých disciplínách fyziky.

Naše ruštinářka paní profesorka J. Anderlová byla upřímnou a nadšenou rusofilkou; dokonale ovládala ruské dějiny a především literární historii. Předpokládala a vyžadovala od nás bezvadnou znalost ruské gramatiky a snažila se v nás probudit živý zájem o ruskou kulturu. Z literatury milovala hlavně A. S. Puškina a další klasiky, ale i básníky a ideology Velké říjnové revoluce, Maxima Gorkého a Vladimíra Majakovského. Oblékala se vždy velmi prostě - asi po vzoru George Sandové: ve škole jsme ji viděli vždy jen ve svetru a šedých kalhotách. Kromě maturitního plesu jsme ji snad nikdy nespátřili v sukni či v šatech. Je třeba konstatovat, že při klasifikaci byla objektivní a spravedlivá.

V posledním ročníku na školu nastoupil mladý profesor filozofie a logiky PhDr. Radim Palouš. Jako nejmladší ve sboru musel po určitou dobu v naší třídě suplovat i při hodinách tělocviku, a tak mu připadla i funkce hlavního instruktora na povinném zimním výcvikovém kurzu v Krkonoších. Ve škole to byl sympatický pedagog, na horách se projevil jako zdatný lyžař-běžkař a večer byl příjemným společníkem. Uměl dobře hrát na kytaru; vzpomínám, jak krásně zpíval: „Tichá voda do Dunajka padala, já som bola od šuhajka zklamaná...“ Určitě se musel líbit všem našim spolužačkám, takže by bývalo normální, kdyby byl budil

zářlivost mužské části naší třídy. Ale vsadil bych se, že naprostá většina třídy jej měla ráda. To jsme ovšem ještě nemohli tušit, že za dvacet let se z něj stane významný disident a chartista. Po „sametové revoluci“ jsme pak byli mile překvapeni, když se stal uznávaným rektorem Univerzity Karlovy.

Jak říká známé anglické úsloví: „last - but not least“: nemohu se nezmínit o naší profesorce latiny, paní Evě Chaloupecké. Svěho času byla i tajemnicí gymnázia. Byla to velmi dobrá kantorka a zajímavá osobnost, a proto bych jí rád věnoval několik vět. Měla značnou přirozenou autoritu, takže si nikdy nemusela vypomáhat ukládáním trestů či poznámkami do žákovské knížky - a dokonce si ani nevzpomínám, že by někdy musela zvyšovat hlas, aby si zjedнала kázeň. Už v mládí, za svých studií ve Francii si prý vytkla chvályhodný životní cíl: „Je suis ici pour vous aider“ (Jsem zde, abych vám pomáhal). To jsme se ovšem mohli dozvědět až o čtyřicet let později, z jejího úmrtního oznámení. V prvním ročníku jsme s ní procvičovali především gramatické tvary latinských sloves v různých slovesných videch, časech a konjunktivech. Dobře si vzpomínám, že nás občas nechávala časovat větičku: „Adsum - et prosum cuique possum“ (Jsem zde, abych každému pomohla, co mi síly stačí). Byla to tedy latinská obdoba jejího životního poslání. Tak si nyní říkám, že ji přitom asi nešlo pouze o tréning v časování tohoto jazykolamu, že snad doufala, že se přitom také zamyslíme nad ušlechtilostí této ideje a že se jí třeba i my začneme v životě řídit. Díky jejímu způsobu výuky nás latina zaujala, takže dodnes si mnozí z nás pamatují poměrně obtížné gramatické výrazy - a nejen to: v hlavách některých jejich latiníků utkvěly celé latinské fragmenty z Cicerona („Quo usque tandem abutere, Catillina, patientia nostra?! Quam diu iste fruor tuus nos eludet?! ...Patent portae, proficiscere!!“), nebo z Caesara („Gallia omnis est divisa in partes tres, quarum unam incollunt Belgae, aliam Aquitani, tertiam, qui ipsorum lingua Celtae, nostra Galli apellantur...“) nebo i hexametry z díla Publia Ovidia Nasona („Hic, ego, qui iaceo, tenerorum lusor amorum, ingenio perii, Naso poeta meo...“). V této souvislosti se mi připomíná jeden z mých vlastních - tehdy, myslím, dost nemilých, dnes už spíš jen úsměvných studentských zážitků: byl jsem jednou zcela nečekaně vyvolán z tzv. deponentních sloves, vyjadřujících formálně trpnými gramatickými tvary činný slovesný děj. I když mne latina docela bavila, zrovna tehdy jsem se nová slovíčka moc nenaučil (tedy - lépe řečeno - spíš vůbec), a tak mne to vyvolání jaksi zaskočilo. S jemnou ironií se nakonec zeptala: „Jakou známku bys sám ohodnotil svůj dnešní výkon?“ Bylo to jasně na pětku, ale bláhově jsem se pokusil smlouvat: „Čtyřku“. A tu mi paní profesorka Chaloupecká s úsměvem odpověděla latinsky, právě jedním z oněch nešťastných deponentních sloves, která jsem měl umět: „Blandiris!“ (to jest: „Lichotíš si!

Pokračování na straně 12.

Fandíš si! Myslíš si o sobě moc! Máš o sobě příliš vysoké mínění!“ a napařila mi to, co jsem objektivně zasloužil. Zlobit jsem se mohl jen sám na sebe, zato však díky tomu si do smrti smrtoucí budu pamatovat, jak se latinsky řekne: „To si teda ale fandíš!“

Koncem padesátých let, kdy už jsme většinou končili svá vysokoškolská studia, se málokdo z nás dozvěděl, že paní profesořka Chaloupecká byla tehdy z politických důvodů zatčena a mnoho let vězněna v pardubické ženské věznici a v jejím „dependantu“ v Železovciach. Byla obviněna z protistátní činnosti a ze špionáže proto, že svému uvězněnému strýci, poměrně významnému politickému vězni při návštěvách v leopoldovském kriminále zprostředkovávala důležité informace. I když byla předem přísně upozorněna, že s ním smí mluvit jen o rodinných záležitostech, vmísila nečekaně do hovoru krátkou větičku ve francouzštině či v latině a pokračovala jakoby nic v nezávadné konverzaci. Musela se spolehnout, že vězeň zprávu pochopí. Dozorci samozřejmě nerozuměli - snad si mysleli, že si jen tak ulevila zaklením. Ještě i po druhé se to podařilo, ale pak „spadla klec“ a byla sama uvězněna a odsouzena. Z „nápravného zařízení“ se vrátila duševně nezlomená, i když s podlomeným zdravím. Po svém propuštění samozřejmě nesměla (ale ani nechtěla) hovořit o tom, co v kriminále musela prožít. Dožila se „sametové revoluce“, ale ani pak nebyla ochotna o svém utrpení mluvit - a svým trýznitelům odpustila.

Uplynulo mnoho let. Asi nikdo z našich tehdejších kantorů už nežije, takže na ně při svých výročních abiturientských sešlostech můžeme již jen vzpomínat. Na vnější tísnivou atmosféru dob, kdy jsme studovali, již dávno nemyslíme a vlastně teď už vzpomínáme (jak jinak!) jen na příjemné a veselé zážitky svých studentských let. Pro pobavení si někdy čítáváme z našeho třídního šprýmovníku humorné školní příběhy a směšné slovní přehmaty a úlety nejen našich kantorů, ale i ty naše, „študácké“. Bohužel, už i v našich řadách zejí prázdná místa po spolužácích, kteří s námi ještě nedávno na schůzkách zpívali: „Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus...“

Ing. Karel Voplakal, Malý Břevnov

Jarmila Häringová

**Podzimní nálady I.
(Křivoklástko)**

Mladý
sloupek

*Jdu pustým úvozem,
vrány se zdvihají s hlomozem.
A zas je ticho, bezbřehé ticho,
jak bych šla klášterním ochozem.*

*Jdu zmlklou oborou,
hůl je mi jedinou oporou.
Zbečenský šenkýř má dobrý burčák.
Sám ho nazývá potvorou.*

**Podzimní nálady II.
(Na Džbánu)**

*Plameny ocúnů ze země vyšlehly,
šípek se rozhořel, hloh jako granát plane...
Co ale sežehly, co ale sežehly...
Co všechno uléhá...
A než to znovu vstane....*

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

Před 10 lety - 4. srpna 1996 náhle zemřel známý břevnovský fotograf, kterého znaly generace. Ve 20. letech minulého století pracoval v ateliéru, který měl na starosti oficiální fotografie TGM, později působil jako fotoreportér Českého slova a nakonec u Zelené brány otevřel svoji živnost fotografa. Především však chodil po Břevnově a fotografoval. V tajence je jeho jméno, kterému věnujeme toto připomenutí.

Tajenka: Václav Dub - fotograf ulic a domů

•	část soukvětí	písmeno N	solmiz slabika	chem. zn. draslíku	polodrahokam	délková míra	st. SPZ Praty	•	hon	angl. spojka	Naďa	část ústní dutiny	chem. zn. stříbra	plemeno	ukazovací zájmeno	iniciály alleta Dvořáka	angl. ucho
řecký ostrov								Kanárský ostrov osvětlení									
seriálová hrdinka				syntetické vlákno gymnastický cvik							alfrický stát pohádkový král						
předložka		pražská CK	1. část tajenky angl. horký										slov. vzrat. zájmeno lidové přitakání			poloměr lesní kalamita	
polyntský ostrov							řím. 1000 st. vztažné zájmeno		chem. zn. asiátu	Božena		ném. souhlas Norbert			Petr chem. zn. losforu		ke svým
rozsáhlá báseň					část atlasu lotyšské město					laneční skupina MPZ Rakouska				předložka Alena			
angl. zápor				ženské jméno otevřená							vydělky	99	spojka poschodí		čínské jméno muž. jméno		
•	obydlí taráfe	obilnina	jedn. informace tuna				značka cigaret	jmění	ném. spojka	zdrhovadlo Lucie				dom. muž. jméno obdarovat			
2. část tajenky																	
iniciály Vránové			ruský souhlas			sl. pen. poukázka předložka				chem. zn. síry		na lamto místo chem. zn. asiátu				angl. jit	označení čs. aerolinií
solmizační slabika			Rudolf předložka		řím. 5 chem. zn. dusíku		Národní divadlo Oleg			tuniské město předložka							
egyptské město						předložka			najedeno						velké překvapení		

Z policejního deníku

1. 8. Jedna paní z Malého Břevnova pronajala svoji vilku v Anhaltově ulici nájemci, který ovšem bydlí a nic neplatí. Když si postýskla na policii, nájemce se vypravil ke vnučkovi majitelky řkouce, že teď je ve vilce také jeho kámoš, má kolť a kdo tam vlezle, toho zastřelí. Takže bacha. • **Na Strahovské koleji** ubytoval se holandský student a šel se osprchovat do společných sprch. Na odložené klíče již čekal zloděj a zatímco se student mydlil, odemkl si jeho pokoj, vzal platební karty, pár stovek a režijku na holandskou dráhu k tomu. Škoda: 6 000,- Kč.

2. 8. Studující z venkova ubytovala se na Strahovské koleji a šla se pěkně vysprchovat do společných sprch. Zdejší zloděj si vzal její odložené klíče od pokoje a v klidu probral osobní věci. Škoda: 7 500 Kč.

7. 8. V ulici Pod Drinopolem 2 stál VW Passat modrozelený, starý krám z r. 1990, zamčený tyčí na volantu, pod volantem doklady, francouzský řidičák. Do rána auto zmizelo. Škoda: 90 tisíc. • **Série vloupání do studentských pokojů** zažily objekty Strahovských kolejí v průběhu celých prázdnin. Poškození hosté se šli obvykle vykoupat, či si odběhli a nechali odemčené pokoje. Kolejovní zloději pak jen brali za kliky nebo nakukovali do sprch. • **Přes noc dole - v ulici Radimově**, kde se dobře krade, si autář připravil Škodu Felicii combi modrou a již dříve odmontoval poznávací značky. Teď vymontoval kompletní zadní sklopné dveře a zřejmě potřeboval ještě něco, jenže majitel ráno vůz rozhořčeně odvezl do servisu v Podbabě a šel na policii. Autář ostrouhal. Škoda: 33 tisíc.

11. 8. Do chatky zahradní kolonie Pod novým lesem ve Velešlavíně zavítal zlodějíček. Měli tam el. nářadí, gril - celou soupravu aj. Škoda: 20 500 Kč.

14. 8. V ulici Zeyerova alej 12 stává Fiat Uno červený. Autář do něj vlezl, zkoušel ho nastartovat, odejet, ale nešlo to. Škoda: 3 tisíce. Zato v Malém Břevnově v ulici Slezanů stál pěkný černý VW Passat. Ještě ve dvě v noci byla ulice tichá, vůz na místě. Ve 2.30 bylo auto pryč. Škoda: 300 tisíc. • **Bytař, zřejmě za pomoci odcizených klíčů**, vstoupil do bytu v ulici Pod Drinopolem 6 a ze šuplíku si vzal 33 tisíc.

15. 8. Na poště na Petřínách vyzvedl starší muž důchod svůj a své ženy a jel tramvají domů. Při nastupování se na něj úlisně nalepil lapka, střední postavu, opálený, tmavých vlasů, spěchal. Přitom mu nejmístnějším předmětem rozřízl levou kapsu kabátu a vzal portmonku s 19 tisíci. • **V ulici Rejchově** zaparkoval večer muž svoji Felicii Combi a nechal tam všechno. Koženou tašku, v ní doklady, průkazy, jen tak 100 tisíc korun v portmonce a jiné drobnosti. Ráno si vzpomněl, šel k autu, ale taška pryč, všechno pryč. Šel na policii. Škoda: 105 tisíc.

16. 8. Venkovní bezpečnostní kameru domu SNEO v ulici Nad Alejí si odnesl zloděj. Vytrhl el. vodiče, kameru a odešel. Škoda: 12 000. • **V ulici Zeyerova alej 35** poškodil sklepař vložku FAB a z kočárkárny si odvezl zánovní modré pánské kolo. Škoda: 12 000,-

18. 8. Mezi třičtvrtě na jedenáct a jedenáctou dopoledne někdo nakoukl do recepce firmy Pro Interier na Bělohorské a vzal si položený notebook a kabelku s penězi. Škoda: 50 tisíc. • **V restauraci Kasta** ve Stochovské v Ruzyni nechal dopoledne zaměstnanec v kuchyni mobil. Hned mu ho někdo štípl. Škoda: 9 tisíc.

20. 8. V ulici Vodňanského zas během dopoledne zmizel nový VW Passat „D“. Škoda: 500 tisíc.

21. 8. Do budovy SNEO Nad Alejí se vrátili pro druhou bezpečnostní kameru, tu lepší, zn. Tropica. Škoda: 20 tisíc. • **Do nových garáží** nového bytového komplexu pro zámožné v Běžecké 2 na Strahově zavítali také autáři. Probrali několik luxusních aut, v nichž byla, jen

tak pohozena spousta věcí z dovozu: potápěčské, I golfové, tenisové soupravy, mobily, disky, fotoaparáty atd. za minimálně 345 tisíc. • **Opel Corsa bílý** za 100 tisíc zmizel z Boučkovy ulice. • **Do lékařského pokoje pavilonu CH 2** vojenské nemocnice vnikl zloděj a odnesl notebook za 38 tisíc. • **Z nákladního auta Avie** na Karlovské silnici si zloději sundali těžkou vibrační desku zn. Honda za 60 tisíc a odvezli.

22. 8. Kolem dvanácté polední zazvonil na byt starších lidí v ulici Na Větrníku muž, as 45letý, černé vlasy, hladce oholen a ptal se na jméno spolubydliče. Zrovna nebyl doma. Tak požádal velmi slušně, zda si může z bytu zavolat, zul se a vstoupil ve vsi počestnosti. Zavola si, vyřídil, požádal starší paní o pár tisícovek - tak 6, 7, hned je vrátí. Kdyby tak ten spolubydliče byl doma, znají se, je mu to velmi trapné. Paní s porozuměním vydala ze šuplíku 6 800 a vtiskla je do rukou muže. Ten odešel a nikdy se nevrátil. • **Za Bránou borců na Strahově**, kde jsou teď šatny AC Sparta, vkročil přibližně 35letý muž a že je fotbalový trenér Sparty. Vzala si ve vrátici od společné trenérské šatny č. 29 klíč a tam se začal pomalu převlékat na trénink. Když zůstal v šatně sám, probral svršky skutečných tří trenérů, učinil škodu za 40 tisíc, zamkl šatnu a odešel i s klíčem.

23. 8. Do krytu civilní obrany na Hládkově zavítali zloději. Otevřeli dvoje tlakové pancéřové dveře, odstranili nějaké zámky a petličky a odnesli elektrorozvaděč a 500 ks protipovodňových pytlů. Celková škody: 21 tisíc. • **V Radimově 12** stál nový šedý VW Passat s francouzskou poznávací značkou. Odvezen. Škoda: 500 tisíc.

24. 8. Dva polské cesťáky napadlo přespat levněji na Strahovských kolejích. Scénář byl obvyklý: šli se vykoupat do společných sprch a někdo jim ze šortek vytáhl klíče od pokoje. Během chvíle přišli o vše, včetně klíčů od kanceláře a bytů doma v Polsku. Škoda: 100 tisíc. • **Šedý Opel Zafira** zmizel z Hošťálkovy ulice 6. Vše bylo sichrováno: centrální zamčen, řídicí páka zablokovaná, páka na volantu zaklesnutá. Nic platno. Škoda: 200 tisíc. • **K neuzamčenému Mercedesu před hotelem Pyramida** se přitočil autář a vyfoukl diplomatický kufřík s portmonkou, kde bylo rovných 13 tisíc.

25. 8. Z kanceláře ekonomického oddělení věznice v Ruzyni zloději odnesli z erárního trezoru příruční pokladnu, kde bylo srovnáno 351 tisíc 170 korun. Na místo se ihned dostavili velitel věznice, jeho zástupkyně a další vysocí důstojníci věznice. Pořízena fotodokumentace, soupis stop, vše přísně šetřeno. • **Instalační materiál ze staveniště ve Stamicově** ulici se ztratil během noci a s ním i bourací kladivo zn. Bosch. Škoda: 70 000.

26. 8. Za horké letní noci zmizel z parkoviště hotelu Hvězda vůz Audi A - Rood šedý s italskou poznávací značkou i přes zapojený alarm. Škoda: 850 tisíc. • **V ulici Zeyerova alej** ukraden Golf zelený za 250 tisíc, v Běžecké 2 Peugeot světle modrý za 60 tisíc a z ulice Krásného zmizela Škoda Felicia červená za 50 tisíc.

28. 8. Jakýsi uličník rozbil kameny 12 oken v ZŠ Pod Marjánkou v 1. patře budovy. Škoda přes 10 tisíc.

30. 8. V Myslbekově 5 autáři odvezli Škodu Fabii šedou za 280 tisíc, ve Štolbové 8 Škodu Octavii combi za 450 tisíc. Na Hubálce 10 z pronajatého bytu, který užívá více lidí odcizeny náušnice, fotoaparát, mobil atd. Škoda za 68.500 Kč. • **Z neuzamčené klubovny lukostřelců** na Strahově odcizen plechový kufr s lukostřeleckými fídlátky - s měřidly, šípky, luky, doklady. Škoda: 50 000. • **Zloději odvezli z Obory Hvězdy 5** betonových poklopů a 14 m měděného okapu z letohrádku Hvězda. Škoda nebyla dosud vyčíslena.

31. 8. Před polednem byl patrolou na Patočkově ulici zatčen a předveden T.Z. z Českého Těšína, kterého hledá jeden soudce z Prahy 6.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Září – říjen 2006

Přejeme všem jubilantům stále a pevné zdraví a trvalou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

Josef Bečvář, Ruzyně	14. 9. 1929
Jarmila Baslerová, Dolní Liboc	17. 9. 1929
Hana Kosová, Břevnov	29. 9. 1946
Jan Blažek, Střešovice	1. 9. 1949
JUDr. Jindra Pavlová, Břevnov	25. 9. 1959
Marcela Pýchová, Malý Břevnov	4. 10. 1939
Hana Kasalová, Ruzyně	23. 10. 1946

Za Rudolfem Melicharem

3. července 2006 zemřel v Břevnově ve věku 99 let pan Rudolf Melichar (narozen 7. 5. 1907 v Černovicích u Tábora), kterého znaly tisíce zájemců o historii, genealogii a místopis. Jeho otec byl posledním z rozvětveného rodu kovářů Melicharů v jižních Čechách a tato skutečnost jako by předurčovala jeho osobní vztah k místopisu a vlastivědě. Přesto se profesionálním historikem nikdy nestal, ale po předcích

tíhl k technickému umu, zajímaly ho stroje, jejich využití, zajímal ho obchod. Vystudoval průmyslovku v Praze a ještě za I. rep. založil vlastní firmu s obráběcími stroji a nástroji, která však byla po r. 1948 znárodněna. K soustavné historicko-vědní práci se dostal až v šedesátých letech na prahu důchodového věku. Sestavil stovky rodokmenů, zpracoval desítky publikací o dějinách panství Černovice aj. patřil k zakládajícím členům českosl. genealogické a heraldické společnosti, kde byl po dvě volební období předsedou a nepostradatelným členem. Po léta vedl autorské kurzy pro začínající rodopisce a kronikáře. V rodných Černovicích byl vyhlášen čestným občanem města. V Břevnově žil poslední léta spíše v ústraní v ulici Heleny Malířové a v Praze 6 se jistě najdou žáci jeho četných rodopisných kurzů, kteří možná netuší, že jejich oblíbený učitel v Břevnově dožil svůj bohatý život. Svými radami a zkušenostmi bude vlastivědné a genealogické obci v Čechách velmi chybět.

Oznámení

Dne 25. srpna 2006 podlehl dlouhé nemoci ve věku 78 let pan Zdeněk Taichman z Břevnova.

Různé

CHRÁMOVÝ SBOR u sv. Markéty v Břevnově zve všechny zájemce o hudbu a zpěv do svých řad. Vítání jsou obzvláště mladí lidé a muži. Sbor pravidelně zkouší každé úterý od 19 do 21 hodin ve Vojtěšce pod vedením sbormistra pana Adolfa Melichara.

Bližší informace: pí Stanková, tel.: 257 219 622.

11. středisko pplk. Vally Praha 6 - Český Junák, Svaz skautů a skautek

- přes 30 let působí na Hanspaulce, na jaře rozšířilo činnost do Veleslavína a Vokovic
- působí zde zkušení vedoucí, vysokoškoláci
- nově v klubovně v areálu Bussines Centra ve Vokovicích
- zatím funguje 1 družina (8 členů), rádi bychom rozšířili na dvě
- proto rádi uvítáme další členy (chlapce nejlépe ve věku 9 - 11 let) pro druhou družinu.
- schůzka každé úterý od 17.00 v trvání cca 75 minut
- sraz: v 17.00 na konečné stanici busu 216 - Nové Vokovice (Bussines Centrum)
- program: sport, hry, běhy, soutěže, tábornické dovednosti, znalosti přírody, skauting
- cca 1 x měsíčně celodenní výprava do přírody společně s dalšími oddíly střediska
- v létě tábor v krásném prostředí Jižních Čech

Více informací přímo na schůzce, nebo na telefonu 603 903 166.

Redakce časopisu Břevnovan hledá inzertního spolupracovníka, nejlépe studenta - studentku, pro nabídky a opatřování inzerce.

Tel: 233 358 350,

e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz

Pes jménem Jurášek, český oříšek zrzavé barvy, tříletý, uvyklý dvorku a domu, hledá novou rodinu. Čistotný, poslušný, dobrý hlídač. K doptání v redakci.

Tel: 233 358 350.

Byty - výměny - podnájem - koupě

• **ANGLIČTINA pro začátečníky (i ty věčné): Individuální přístup - Časová flexibilita - Příjemné domácí prostředí. Praha - Řepy. Domluvte si bezplatnou informační schůzku na tel.: 721 090 194.**

• Vyměním velký slunný státní byt 2,5 + 1 + hala + bohaté příslušenství, 140 m², ve 4. patře s výtahem, s okny na Václavské náměstí v Praze, parkování u uzamčeném dvoře u domu, za 3 + 1 s výměnou kolem 100 m², v patře kdekoliv v Praze 5 nebo 6. Balkon a Břevnov jsou vítány. Tel. 222 245 938 nebo 606 871 662.

Praha 6 v zapomenutých obrazech 112

Jistě už máte dávno vybalené kufry, vyvolané filmy, co bylo špinavé vyčištěno, vypráno, uklizeno. V šuplíku zbyly na někdy vzpomínky. Prázdniny a dovolená jsou pryč. Také pohledy psané z dalek došly a vaši známi vědí. Ale ještě do poloviny 60. let 20. století nebyly pozdravy z cizozemských měst a moří takovou samozřejmostí. Bylo po válce, všude byly stále ostnaté dráty. Vždyť až od r. 1963 bylo možné se podívat do nedalekých Drážďan. Lepší to bylo za c.k. monarchie a I. republiky. Do ciziny se dostali c.k. vojáci ke svým posádkám, tovaryši a ti

– co na to měli. Nebyly dovolené, nebyly peníze a byla skromnost. O to více potěšil adresáta obyčejný pohled ze sousedství, pozdrav a povzbuzení. Secesní pohlednice z dob monarchie jsou nejkrásnější v každé sbírce. Přetiskujeme pohledy Břevnovského kláštera a kostela na Bílé hoře a současně civilní pohlednici z třicátých let. A jestliže tenkrát rozradostnily adresáta, věřte, že sběratele dnes potěší dvojnásob.

Foto archiv listu, text Mgr. Pavel Krchov

Pánská, dámská a dětská

❖ **OBUV IVA** ❖

NOVĚ ZAVEDENÝ PRODEJ NADMĚRNÉ OBUVI

Bělohorská 97/232, 169 00 Praha 6 - Břevnov
Tel.: 220 513 913

Prodejní doba: Po - Pá 9.00 - 18.00 hodin

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 - Břevnov, Patočkova 1953/45
tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

Ve dnech 22. až 24. září se konala na Vypichu tradiční chovatelská výstava Hvězda 2006. V areálu dětského dopravního hřiště stály opět desítky klecí s holuby králíky, slepičkami a kohouty. Přestože na nedaleké břevnovské pláni probíhala jiná akce Ladronka 2006, kterou pořádala m.č. Praha 6, což značně ovlivnilo návštěvnost, milovníci zvířat si sem cestu našli. Na snímku paní Marie Fraňková z Vokovic s jedním ze svých vystavovaných holubů, Prácheňským kánikem, který získal Čestné uznání.

To nejlepší nakonec

• GRATULACE •

Stopadesátka u Kasalů! Je to k nevíře, ale souhlasí to! Pan pokladník zdejšího živnostenského spolku oslaví jako hlava rodiny v příštích dnech stopadesátku. Považte: Miloš Kasal, Ruzyně, nar. 13. 11. 1946 - 60 let, manželka Hanka Kasalová, Ruzyně, nar. 23. 10. 1946 - 60 let, dcera Zuzana Kasalová, Ruzyně, nar. 15. 11. 1976 - 30 let, tedy rovných 150 let. Připomeňme jen, že Kasalovi jsou výrobci značkových českých loutek Kasal-Ruzyně a že do celého světa k dětem jich odešly už desetitisíce. Já neznám hezčí loutky s výhradně českými pohádkovými postavami než od Kasalů. Jejich práce, která těší srdce dětí i dospělých si nesmírně vážím, protože je také propagační Čech ve světě. Za redakci a živnostenský spolek si dovoluji popřát Kasalovým pevně zdraví a stálou invenci.

Mgr. Pavel Krchov

